

Aleg. 250

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem wstawienia do preliminarza budżetu szpitala lwowskiego na r. 1903 w Rubr. I. poz 9. dodatku osobistego dla kierownika oddziału chorób zakaźnych przy szpitalu powyższym.

Wysoki Sejmie!

Na skutek sprawozdania Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900 do l. 10.953 Wysoki Sejm uchwałą z dnia 3. maja 1900 Ls. 3.457 ustanowił przy kraj. szpitalu lwowskim posadę kierownika oddziału chorób zakaźnych z płacą 1600 kor. rocznie, trzema dodatkami pięcioletnimi po 300 kor., pomieszkaniem w naturze i oświetleniem.

Oddział chorób zakaźnych umieszczonym jest w nabytym na ten cel przez Wydział krajowy i urządzonym osobnym pawilonie, obejmującym 49 łóżek.

Wobec notorycznego przepełnienia oddziałów chorych szpitala lwowskiego i uszczuplonych ubikacji z powodu pomieszczenia klinik ocznej i dermatologicznej, zaszła konieczność odsełania do pawilonu dla zakaźnych także chorych, którzy jako dotknięci chorobami przedstawiającymi mniejsze niebezpieczeństwo zakażenia, jak n. p. tyfus brzuszny, pomieszczeni byli dawniej w głównym szpitalu.

Skutkiem tego i po wszechstronnem zbadaniu rozkładu ubikacji pawilonu dla chorych zakaźnych, okazała się absolutna niemożność wydzielenia w tym pawilonie odpowiedniego mieszkania dla kierownika.

W gmachu szpitala głównego zaś w obecnych warunkach nie ma również choćby najskromniejszej ubikacji do rozporządzenia, którą przeznaczyłoby można na mieszkanie dla kierownika pawilonu zakaźnych, przyznane temuż w naturze wyżej przytoczoną uchwałą Wys. Sejmu.

Z tych powodów, tudzież w uwzględnieniu prośby Dr. Wincentego Arnolda, dotychczasowego kierownika tego pawilonu, który — jak to Dyrektor szpitala w relacji d. 26. czerwca b. r do l. 3.907 (LW. 48.225/902) stwierdził — obowiązki swe spełnia od lat blisko dziesięciu z wzorową gorliwością i całym zaparciem się i poświęceniem, Wydział krajowy postanowił uchwałą z d. 7. lipca b. r. do l. 48.225/902 przyznać kierownikowi oddziału chorób zakaźnych w zamian za pomieszkowanie z opałem i oświetleniem w naturze — dodatek osobisty w kwocie czterysta (400) koron rocznie, począwszy od dnia 1. lipca b. r. aż do chwili stałego podwyższenia płacy, a zarazem przedstawić Wys. Sejmowi wniosek o przyznanie obecnemu kierownikowi, Dr. Wincentemu Arnoldowi dodatku osobistego, wliczającego do emerytury w kwocie 800 kor. rocznie.

Do powzięcia uchwały powyższej skłoniły Wydział krajowy nie tylko względy na słuszne prawo do żądania bonifikacji pieniężnej w zamian za przyznane

emolumenta w naturze, ale nadto i okoliczność, iż kierownik oddziału chorób zakaźnych z obowiązku swego narażony na ustawiczne niebezpieczeństwo zarażenia, (któremu już w czasie służby swej dwukrotnie uległ), prawie zupełnie liczyć nie może na praktykę prywatną, którą wyklucza obawa przed wniesieniem zarasków, a wobec tego materialna egzystencya tegoż niemal wyłącznie tylko do poborów służbowych jest ograniczoną.

Przedstawiając szczegóły powyższe na usprawiedliwienie uchwały swej z dnia 7. lipca b. r. do l. 48225/902, Wydział krajowy ma zaszczyt upraszać:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.

II. Sejm przyznaje obecnemu kierownikowi oddziału chorób zakaźnych przy szpitalu lwowskim, Dr. Wincentemu Arnoldowi dodatek osobisty, wliczalny do emerytury w kwocie 800 koron rocznie, począwszy od dnia 1. stycznia 1903 i zatwierdza wstawioną z tego tytułu do preliminarza budżetu szpitala lwowskiego na r. 1903 w Rubr. I. poz. 9. kwotę 800 koron.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

A. Potocki, w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz, w. r.

Członek Wydziału krajowego.